

पारिवर्तमानम् —

श्री केमरवाह जानमन्दिर

गणेशभाट होल

पाटण (व. गुजरात)

मुद्रकः—

शाह गुलाबचंद लल्लुभाइ

श्री महोदय प्रेस—भावनगर.

न्यायाम्भोनिधि जैनाचार्य श्रीमद्विजयानन्दसूरीश्वरजी
(आत्मारामजी) महाराजना पट्टधर.

निस्स्पृह चूडामणि सद्धर्मसंरक्षक जैनाचार्य
श्रीमद्विजयकमलसूरीश्वरजी महाराज.

श्री महोदय प्री. प्रेस-भावनगर.

शब्दद्वयम्

इह मल्ल सुविदितमेवैतद्वचनितमे भारतीयानां सर्वेषामप-
 श्रितविपश्चितां निमित्तवाच्याधाम्नाद्योत्पत्तिहेतुकधातुज्ञानमन्त-
 रेण गीर्वाणप्रियायाः संस्कृतवाण्याः सम्यगवधोषो भावार्थमार्थ
 संवादानामिलापुर्कैर्न समुपलभ्यते अत एवानवबोधयामितान्नःकर-
 णानां सुबोधयिषया धातुविज्ञानविश्वबूढामणिभिर्भातुसंमहणरसि-
 करञ्जनारनिगस्थीयमन्येषु यौगिकरौद्रिकादिव्यवहारव्यवहृतना-
 नानामममुत्पत्तिस्थानभूतधातुरत्नानां संचयोऽकृत ।

किञ्च यागजलमलदृरीकरणद्वारा व्याकरणं हि परमप्रयोजनो-
 पयोगि, तथा हि व्याकरणाज्ज्ञामसिद्धिः, नामसिद्धेः पदसिद्धिः,
 पदसिद्धेः तत्त्वज्ञानं ततः कैवल्यावाप्तिः, एवं प्रकारेण शब्दशास्त्रं
 मोक्षहेतुभूतं सिद्धम् । तथा वोक्तं 'व्याकरणात्पदसिद्धिः पद-
 सिद्धेरर्थनिर्णयः, भवत्यर्थात्तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानात्परं धेयः' इति
 मन्वानैः प्रविभामण्डनमण्डितपण्डितप्रकाण्टैरप्रमिता व्याकरण-
 विषया प्रन्धा जप्रन्धिरे ।

तथा ये ये शब्दशास्त्रस्य गुणास्ते धात्वचिनाभाविनः, यथा
 च शास्त्रेषु व्याकरणस्य निःश्रेयसप्रयुक्तमुत्कृष्टत्वं दृरीदृश्यते तथा
 तदन्वर्गतत्वाद् धातोरपि-तथोक्तं भगवद्भिः दशमाङ्गे द्वितीय
 संवरद्वारे चतुर्विंशतितमे सूत्रे "अदकेरित्यं पुनाद् सषं तु

भासिअद्यं जंतं दधेहिं पज्जवेहिय गुणेहिं कम्मेहिं बहुविहेहिं सि-
पेहिं आगमेहिं य नामक्खायनिवायउवसगतद्धिअसमाससंधिप-
दहेतुजोगियउणाइकिरियाविहाणधातुसरविभत्तिवण्ण जुत्तं तिकल्लं
दशविहमि ”त्यादि एवं च मौलो धातुः व्याकरणस्य तथा च
श्रुतिः ‘ नाम च धातुजमाह ’

तत्र धातवः के ? इति प्रश्ने प्रत्युत्तरोऽयं धातुत्वप्रकारक
प्रमाविशेष्या ये ते धातव इति, यथा भ्वादयः, धातुत्वन्तु क्रिया-
त्वावच्छिन्नबोधजनकतावच्छेदकतया कृप्पो धर्मविशेषः, तथा
चाहुः ‘ क्रियार्थो धातु ’ रिति तथा धातुरिति संज्ञा भ्वादीनाम-
न्वर्थेव न केवलं हि संज्ञादिवत् सांकेतिता, महासंज्ञाकरणवैय-
र्थ्यापत्तेः, नापि केवलं रूढा, अश्लोकवनिकान्यायावलम्बनापत्तेः
किन्तु पङ्कजादिवद्योगरूढा संज्ञेया विज्ञेया, अस्ति हि भ्वादीनां
धातूनां धारकत्वं पोषकत्वं चान्यासाधारणम् । नर्ते धातूनां
कस्यापि बाह्ययाधारकत्वं पोषकत्वं च सम्भवतीति । ततश्च परम
निःश्रेयसनिःश्रेणिकामारुरूक्षुभिर्वाणीशुद्धये, परमशास्त्रनिगूढ मर्म-
परिच्छित्तये च द्वितीयमहाव्रतपरिपालनोपयोगितयाऽवश्यम्भा-
वेन विज्ञेयमेव धातुप्रधानं शास्त्रम् । ते च धातवो हैमव्याक-
रणादिनिबन्धेषु यथाप्रयोगमिद्वि निबद्धा एव, परं तदियत्ता
ज्ञानं तत्प्रधानप्रबन्धमन्तरा न सुगममिति मन्वानैस्ते स्मरेवाचार्यैः
पृथगपि हैमधातुपागयणादयो ग्रन्थाः प्रकाशिताः, तेषामपि मता-
न्तरप्रदर्शनाद्विषयबाहुल्यतया लाघवपिणा ततोऽपि लघुभूत-
मन्वेपयता मया व्यल्लोकि ग्रन्थोऽयं मन्मथपुरीजनशालाभाण्डागारे ।

तदा पञ्चावादान्तर्गतपञ्चलक्षणया अध्ययनं कुर्वतोऽपि मेऽ-
 न्नः करणं स्वकीयापूर्वगुणव्रजैर्मेन्धोऽयमहापति, यद्यपि ग्रन्थस्यास्य
 जीर्णत्वमभाधारणं दृष्टं यद्वयः पाठास्मृदिताभ्याभराणासुपलब्धिर्दु-
 रापाऽसीत्, अतः परमनिर्दण्डकतया पाठनिर्णयार्थं प्रत्यन्तरोप-
 लिप्सा मनसि जागर्ति स्म तदुपशमनाय भाण्टागारेषु कृतान्वेषणः
 'पाटडी' ग्रामीयपुस्तकालयाद् द्वैतीयिकी प्रतिमुपलब्धवान्, आधा-
 रभूतेनामुना प्रतिद्वयेन समुपजातपाठनिर्णयः-अस्योपयोगित्वं च
 मन्यमानो महाजननयनगोचरीकरणाय समारब्धप्रयत्नोऽभूवम्,
 तत्रमदीयलघिप्रगुरुभ्राता श्रीनेमविजयो मूलप्रतेः प्रतिकृतिकर-
 णेन साहाय्यं दत्तवान्, उच्चावचोद्यग्रन्थगुम्फनाधरीकृतसुरगुरुभि-
 राहृतं कुमारपालभूपालप्राप्तकलिकालसर्वेष्टाचिरुद्देः, चेनस्त्रिचेतश्च-
 मत्कारिचमत्कारन्यककृतमिद्वययोगिभिर्युगप्रधानैः श्री हेमचन्द्रा-
 चार्यवर्यैर्विरचितं हेमधातुपारायणं तथा श्रीमद्गुणरत्नसूरीश्वर-
 विनिर्मितक्रियारत्नसमुच्चयमाधारतयाऽगृहम् ।

अस्या अपि छिष्टस्थलमुस्पृशीकरणाय तत्र तत्र मया टिप्पणी
 संदृष्ट्या 'नामूलं लिख्यते किञ्चित्स्थग्यतेऽपेक्षितं न चे'ति न्याय
 मनुसरता । तत्राप्यनुक्तानां कण्ठादिधानूनामवयोधाय ग्रन्थान्तरा-
 न्वेषणं जिज्ञासूनां न स्यादिति कविकल्पद्रुमतो न्यायमस्तीरीतो धा-
 नूनं, लघुश्रुतिसकाशाच्च किञ्चित्संशोध्य वृत्तगणफलानि च संगृह्य
 परिशिष्टतयाऽन्ते तानि मयोपस्थापितानि, अस्या अवचूर्वाः प्रणे-
 तारः कस्मिन्ननेहमि वभूवुः, कं वा भूचलयं पावयाञ्चक्रुरित्यागैतिह-
 कथाविषयकप्रवलप्रमाणोपलम्भधुर्येण नात्र तच्चर्चा समुपस्थाप्यते

त एवास्याः कर्तार इत्यपि निर्णेतुं न पार्यते ग्रन्थान्ते केवलं जयवीर-
गणिनाऽलेखि इत्येतावन्मात्रस्यैव दर्शनात् , तत्कृतेनर्ग्रन्थानामश्रू-
यमाणत्वाच्च, एवं चेत्कर्तारस्तदा ग्रन्थान्तोद्दिश्यमानवर्गेण पञ्च-
दशशताब्द्या अन्ते षोडशशताब्द्या आदौ च तत्सत्तामस्य इति
सुस्पष्ट एव ।

शुभमेतत्संपादनकार्यं परमकृपालुगुरुदेवकविकुलकिरीटर्जन-
रत्नव्याख्यानवाचस्पतिश्रीमदानार्यविजयलब्धिसूरीश्वराणामनुक-
म्पयैवाकारि मयेति तत्रभवतां तेषां भवार्णवसन्तरणतरणि-
कल्पपादारविन्दयुगलं भूयोभूयोऽभिवादये तत्कृतोपकरणस्मरणा-
मृतमास्वादये च ।

आशासे च सम्पादनकर्मण्यस्मिन्-छादस्थप्रयुक्ते दोषे समु-
ज्जृम्भमाणेऽपि स्वाभाविकत्वं मन्यमानैर्गुणदोषविचारणाचतुरे-
र्निष्पक्षपातिभिर्ग्रन्थमिममवलोक्य मदीयप्रयाससाफल्यं क्रियता-
मिति ।

फलवर्धिनगरे
भाद्रपदसितचतुर्थ्याम् गुरुवाररे
१९९६; ता. ६-९-४०.

विक्रमविजयः ।

शुद्धिपत्रकम्

अशुद्धि	शुद्धि	पृ.	पं.	अशुद्धि	शुद्धि	पृ.	पं.
शब्दोप	शब्दोप	६	५	निधनं	निधनं	२६	१६
भिभव	पिभन	९	१५	गणे	गणे	३२	१
सिध्यन्ति	सिद्धयन्ति	१०	१५	मन्व	स्वन्व	३२	११
स्कृर्णः	स्कृर्णः	११	१५	निर्गुनि	निर्गुत्ति	३२	११
स्कृर्ण	स्कृर्ण	११	१५	मूर्धन्या	मूर्धन्या	३७	१
वलने	वलने	११	१५	ओष्ठयादि	ओष्ठयादि	३७	१६
उत्रासे	उत्रासे	१२	१५	णिदृग्	णिदृग्	४१	१०
देशे	देश	१४	१४	णेदृग्	णेदृग्	४१	११
पुण्डरिक	पुण्डरीक	१४	२०	श्रुधृद्	श्रुधृद्	४५	६
ग्रहितं	ग्रहितं	१६	२	श्रुधृग्	श्रुधृग्	४१	११
हेपितं	हेपितं	१६	३	उपलम्भने	उपलम्भने	४२	१०
ह्रस्वा	ह्रस्वा	१६	६	पल्ल	पल्ल	४६	६
ह्रस्वो	ह्रस्वो	१६	७	सकर्म	सकर्मा	४७	२
”	”	१६	९	ओष्ठया	ओष्ठ्या	४७	७
धातु	धातू	१६	१६	ववधीयन्ते	वधीयते	४७	१६
प्रति	प्रती	१७	२	घटिप	घटिप्	४९	७
चेत्	चे	१८	१५	प्रसवे	प्रसव इ	५०	११
शब्देः	शब्दे	१९	६	कलथ	कथ	५१	१०
मन्दायाम्	मन्दायांच	१९	१२	प्रयुक्त	प्रयुक्त	५१	१३
अनिद्	सृष्ट्वनिटौ	१९	१४	मथयोः	मथनयोः	५२	१०
पादावक्षेपे	पादविक्षेपे	२१	३	चूरादौ	चुरादौ	५२	१५
इष्याथा	इष्यार्थाः	२१	११	घटादि	घटादि	५२	१६
सेलु	सेलु	२२	२०	मीहा	मिहा	५२	१८
दृशु	दृशु	२३	१५	अयूत	अयुत	५४	१९
इपदसने	इपदसने	२६	६	लुक्	लुप्	५५	१०

अशुद्धि	शुद्धि	पृ. पं.	अशुद्धि	शुद्धि	पृ. पं.
गीगिपा	जिगीपा	५९ १०	भाषा	भासा	९७ १४
गर्गन्धयः	दुर्गन्धः	५९ १५	कार्य	कार्य	९७ २०
गुरादे	चुरादे	५९ १७	घर्षयते	धर्षयते	९९ ७
हृतिः	हृतिः	६१ २	ह्रस्वा	ह्रस्वा	१०२ ११
नन्दि	नन्दो	६२ १८	त्वर्थ	त्वर्थोऽ	१०२ १५
पर्यन्तन्तम्	पर्यन्तम्	६३ ८	अनेक	अनेकस्वर	१०३ ७
देवाद्य	दिवाद्य	६३ १७	धान्तौ	थान्तौ	१०५ ४
ईच्	ईच्	६४ ९	विच्छेदःउदी	विच्छेदोदी	१०५ ५
शक्नोतेः	शक्नोतेः	६६ १३	श्चत्वारः	पञ्च	१०५ १४
स्वादि	स्वादि	६८ १	क्षेत्रसयुस	क्षेत्रसयुस	१०५ १६
नान्तः	शान्तः	६९ १६	पल्लयूले	पल्लयूले	१०५ १६
अष्टक	अष्टकः	७० १६	उदन्तः	ऊदन्तः	१०७ ११
ऋपत्	ऋपैत्	७४ ५	उदन्त	ऊदन्त	१०८ ४
रिट्वि	रिट्वि	७८ १०	वृदण्	वृदण्	१०८ १४
रुधादि	रुधादी	७९ २०	शुद्धो	शुद्धौ	१०८ १५
उपान्तस्य	उपान्त्यस्य	८० १७	लम्भने	लम्भने	१०८ १९
गता	गतो	८१ १३	इरण्	इरण्	१०९ ३
वाग्	वाचि	८६ ६	छादयति	छदयति	१०९ १९
स्फुटणे	स्फुटण इ	८७ ५	लम्भनं	लम्भनं	११० ६
पिडुण	पिडुण्	८७ १२	स्तभ्नो	स्तभ्नोति	१२ ७
कृतण्	कृतण्	८७ १७	हैभ	हैम	१४ १
युस	ब्रूस	९० १६	मिष	मिपो	१८ १८
ग्लिहण्	ग्लिहण्	९० १७	ह्रस्वो	ह्रस्वो	२२ ६
कान्तः	कान्तौ	९६ १८			२२ ९
धान्तौ	धान्तौ	९६ १९			

ॐ नमः ।

श्रीहैमधातुपाठः ।

[अवचरिगमहितः]

अथ परस्मैपदिनो धातवः

१. च सत्तायाम् ।

अवचरिः—नमः श्रीगार्गायि । इह पूर्वोच्चार्यप्रतिज्ञाः
मुञ्चग्रहणस्मरणकार्यसंनिद्धये विशिष्टानुबन्धमस्यन्धप्रज्ञाः स-

१. अभूत् भूत् इत्यादी प्रयोगिष्वदन्तनादकारस्याप्रयो-
गीति (१ । १ । ३७) सीम्नता न भवति । एवमन्यथापि । भू
इति च निरन्तराग्नौ वाटादेवस्यसादनुस्वारितः (४ । ४ । २६)
इत्यनिद् न भवति । सेद्व्यानिद्वये च नपि स्ताद्यशितोऽप्री-
णादंगिति (४ । ४ । ३२) च अन्यतयादी विधानात् प्रत्यय-
स्यैव नद्याप्युपचारेण भावोऽपि । भू धातोः सत्ताकार्यं एव आर्त्तं
विमर्थः परिगृहीतो धातुनामनेकार्थत्वात् । सत्ताकार्यपर्यायस्याऽ-
दीकारे तु "सत्तायां मङ्गले गृही", निदासे न्यात्रिमस्यदोः ।
अभिख्यातो च शक्ती च, प्रादुर्गते मर्तो च भूः ॥" इत्यादीनि
वचनानि न सङ्गच्छेरन्, इति चेत् सत्ताया महात्मापत्त्वाम्
सर्वेषु भाववर्षेष्वनुवृत्तेः ॥

हार्थेन प्रकृतयः प्रस्तूयन्ते । तत्र यद्यपि नामधातुपदभेदान्
 राजा, जयति, पूर्वाद्धेतव्यमिन्त्यादौ द्वेधा प्रकृतिस्तथापि ना-
 मपदयोर्धातुमूलत्वाद् धातुप्रकृतिर्गौका प्रधाना । सापि द्वेधा
 शुद्धा प्रत्ययान्ता च । शुद्धा भू इत्यादि, प्रत्ययान्ता गोपाय,
 कामीन्यादि । एषापि शुद्धमूलवेति, शुद्धबोदाह्रियते । भू इति-
 अविभक्तिको निर्देशस्यान्तगन्तशब्दानिरागार्थः, एवं सर्वत्र ।
 वर्णसमाप्तायक्रमेण स्वरास्तव्यञ्जनान्तधातुपाठप्रतिज्ञानात्

१. क्रियार्थो धातुः (३ । ३ । ३), इत्यत्र क्रियात्वमेक-
 फलावच्छेदेन प्रवृत्तस्य पूर्वापरीभूतावयवकसंकलनात्मकैकबुद्धि-
 विषयीकृतव्यापारसमूहत्वं तथा चोक्तं—“ यावत् सिद्धमसिद्धं
 वा, साध्यत्वेनाभिधीयते । आश्रितक्रमरूपत्वात्, क्रियेति व्यप-
 दिश्यते ॥ गुणभूतैरवयवैः समूहः क्रमजन्मनाम् । बुद्ध्या प्रकल्पितो
 भेदः क्रियेति व्यपदिश्यते ॥ ” अत एवारब्धक्रियातस्तत्समा-
 प्तिपर्यन्तं पचति—इत्येव प्रयोगः ।

२. भू इति वानुकरणं तत्र पञ्चद्वयम्—अनुकरणमनुकार्याद्
 भिन्नम्, अनुकरणमनुकार्याद्भिन्नञ्चेति । अस्मन्मते त्वनुकार्यानु-
 करणयोः कथञ्चिद् भेदाभेदः । यदानुकार्यानुकरणयोरभेदाश्रयणं
 तदानुकार्यनिरूपितशक्त्यैवानुकरणेनापि बोधादर्थवत्त्वाभावात्त्रा-
 संज्ञाया अभावेन न भू इत्यस्मात् विभक्तेरुत्पत्तिर्यदा तु भेदा-
 श्रयणं तदानुकरणेन बोधाय शक्तेः स्वीकार्यत्वादर्थवत्त्वेन नाम-
 संज्ञायां विभक्तेरुत्पत्तिर्भवति परं त्वत्र शंकाव्युदासाय निर्वि-
 भक्तिको निर्देशः कृत इति भावः ।

अ०—इतः परं षट्दन्ताः षट्पञ्चानुस्वारेतः, चकारा-
गतौ, गतावप्येके ॥

१८-२६ ऋदन्ताः—स्मृं चिन्तायां, शृं धृं सेचने, ओस्मृं
शस्मोपतापयोः, वृं वरणे, ध्वं ह्वं कौटिल्ये, सुं गतौ, कं
प्रापणे च ॥

अ०—इतः परमृदन्ता नवानुस्वारेतः, ओदित्, वरणं
स्थगनं, चकाराद्गतौ ॥

२७ ऋदन्तः, तृं प्लवनतरणयोः ।

अ—ऋदन्तः, पुवनं मञ्जनं, तरणमुल्लङ्घनम् ।

२८ एदन्तः द्रुं पाने ।

अ०—एदन्तः टकारस्तनन्धयीत्यादौ ल्यर्थः, अनुस्वारेत् ॥

२९-४९ ऐदन्ता द्रुं शोधने, ध्रुं चिन्तायां, ग्लुं हर्षक्षये,
म्लुं गात्रविनामे, ध्रुं न्युङ्गकरणे, द्रुं स्वप्ने, ध्रुं तृप्ती, कैं गैरं
शब्दे, ध्रुं स्तुयै संघाते च, खुं खदने, ध्रुं जै सै क्षये, सैं श्रुं
पाके, पै औवै शोषणे, णै वेष्टने ॥

अ०—इतः परमैदन्ता एकविंशतिरनुस्वारेतश्च । वकारो

१. अयमर्थः सुधातोर्वोध्यः । २. अयं धातुस्सेट्, अनुस्वा-
रेत्वाभावात् । ३. बाह्यादिनेत्यादिः । ४. पायतीति रूपं, तद्घट-
कस्य पा इत्यस्यानर्थकत्वेनार्थवद्ग्रहणपरिभाषया न पिवादेशः ।

तट उच्छ्राये, खट काङ्क्षे । णट नृत्तौ, हट दीप्तौ, पट अवयवे,
 लुट विलोडने, चिट प्रैष्ये, विट शब्दे, हेट विवाधायाम्, अट
 पट इट किट कट कटु कंटं गतौ । कुटु वैकल्ये, मुट प्रमर्दने,
 चुट चुटु अल्पीभावे, वटु विभाजने, रुटु लुटु स्तेये, स्फुट
 स्फुट्टु विशरणे, लट बाल्ये, रट [परिभाषणे] ॥

अ०-अथ दान्ता अष्टाविंशन् सेटश्च । वृष्टौ आवरणे
 चार्थे । चैतुर्षु-अर्थेषु । परिभाषणे घटादित्वं णौ वटयति ।
 उन्नामो भयोद्वतिः, उन्नामनं च । चकारात् संघाते । भृतिर्वतनं
 भरणं वा, परिभाषणे घटादिन्वाद् भटयति । काङ्क्षाऽस्याऽ-
 स्तीति-अभ्रादित्वाद्-अः, काङ्क्षः-काङ्क्षाविशिष्टो धात्वर्थः ।
 नतावित्यन्ये हिंसायामप्येके, नतौ घटादित्वाद् ह्रस्वे नटयति
 शाखाम्, नृत्तौ हिंसायां च घटादित्वाभावाच्च ह्रस्वो नटं
 नाटयति प्रैणाटयति । विलोडन इत्येके^१ । प्रैष्यं दासत्वम् ।
 आक्रोशे इत्यन्ये । उन्नासे पठितोऽप्यर्थभेदात् पुनर्वचनम् ।
 डान्तोऽयमित्येके । उदितोऽयमिति कौशिकः । डान्तोऽयमि-

१. ऐदित्वात् क्तयोरिण्निपेधः, तेन कट्टः, कट्टवान्-इति
 रूपम् । २. अविवेको वैकल्यम् । ३. शट धातुरित्यादिः, वर्तते
 इति शेषश्च । ४. शब्दे चेत्यत्रेत्यादिः । ५. नमयतीत्यर्थः ।

६. नर्तयतीत्यर्थः, एवमुच्चाटयति-हिनस्तीत्यर्थः । ७
 लुटधातोरितिभावः, डान्तोऽयमित्येके । ८. विटधातोरिति
 भावः, केचित्तु विटं पठन्ति, हिटेत्यन्ये । ९. किटधातोरिति-
 भावः । १०. कुटधातुरित्यर्थः । ११. मुटधातुरित्यर्थः ।

इति दस्य डत्वे कडुतीति भवति, अपरे तु डोपान्त्योऽयं मन्यन्ते । डोपान्त्योऽयमिति केचित् । हावो भावसूचनं दोपान्त्योऽयं तत्त्वर्गस्य० (१ । ३ । ६०) इति दस्य डत्वे चुडुति, क्विपि सौ पदस्य (२ । १ । ८९), इति संयोगान्तलोपे चुत्, डोपान्त्योऽयमित्यन्ये, चुट्-चुड् एवं पूर्वयोगपि स्वमते परमते च क्विपि रूपाणि ज्ञेयानि ॥

२११-२२९ णान्ता-अण रण वण व्रण वण भण भ्रण मण धण ध्वण भ्रंण कण कण चण शब्दे, ओणृ अपनयने, शोणृ वर्णगन्त्योः, श्रोणृ श्लोणृ संघाते, पैणृ गतिप्रेरणश्लेषणेषु ॥

अ०-अथ णान्ता एकोनविंशतिः सेटश्च, शब्दः शब्द-क्रिया, अत्र रणस्य गतौ, कणस्य गतौ, चणस्य हिंसा-दान-गतिषु, घटादित्वाण्णौ ह्रस्वत्वे रणयति कणयति चणयति, अन्यत्र राणयति काणयति चाणयति-इति इह च शब्दार्थत्वे-ऽविशेषेऽपि रणितं नूपुरादौ, मणितं मुस्तकजिते कणितमार्त्ते,

१. अड् धातुः । २. वकारादित्वात् नशमददिवादिगुणिनः (४-१-३०) इत्यनेन एत्वाभावात्-ववणतुः-इति भवति । ३. उपदेशे नान्तोऽयम्, तेन यङ्लुकि-इन्ध्रन्ति-इतिरूपम् । ४. वर्णश्चात्र रक्त एव 'लोहितो रोहितो रक्तश्शोण' इति कोपात्, गतिर्गमनम् । ५. प्रेरणं भृत्यादीनां प्रेषणं, श्लेषणं संबन्धः, पैणृ इति केचित् ॥

नृपतिं वीणादौ ५ अंगान्यत्रापि, त्वं मं विद्यादौ विं
मन्त्रे, हेतुं हने, पायितं पञ्च, मर्दिनं मेघादौ, पूर्णं
मिहादौ, इत्यादिकं लक्ष्याभ्युपगम् । अत्रान्याणी ६ उपा-
न्यागममानन्दोपि जायतेति चे (४।२।३५) इति
हस्वाभावे मा भवानोपिणत्, ननु नित्यमाह अन्तर्मन्त्राव-
दित्वे कने उपान्याभावादेव हस्वो न याजोति, किमुदि-
त्करणेन ? मन्त्रं, इदमेव कदिन्करणं जायते, नित्यमन्तर्मन्त्रं न
दित्वमुपान्याहस्वो बाधने, ननान्यत्रापि पूर्वं हस्वः पश्चा-
दित्वं मा भवानदित्व-मा भवानजिघादित्यादिः तालव्यादिः॥

२३० २३९ तान्ताः -- चित्तं संज्ञानं, अत सातव्य-
गमनं, च्युतृ आसेचनं, चुतृ श्रुतृ श्रुतृ धरणं, जुतृ भागनं,
अतु बन्धनं, कित निवासं, कत घृणागतिस्पर्धेपु ॥

अ०-अथ तान्ता दश सेटश्च । संज्ञानं संवित्तिः । सात-
त्येन गमनं-गतिः । आसेचनम्-ईपत्सेकः । धरणं स्रवणम् ।
द्वावपि^० दन्त्यादी, अन्ये तु-इतु बन्धने-इति पेटुः, धातुनाम-
नेकार्थत्वात् कितः संज्ञायप्रतीकारे (३।४।६), इति
स्वार्थं सन् विचिकित्सति मे मनः, चिकित्सति आतुरं वैद्यः ।

१. पेदित्वाद् डीयश्चयैदितः क्तयोः (४।४।६१),
इतिसूत्रेण क्तयोर्नेट् तेन चित्तः-चित्तवानिति रूपम् । २.
आसेचनमात्रीकरणम्, आडीपदर्थेऽभिव्याप्तौ च । ३. संशेत
इत्यर्थः । ४. प्रतिकरोतीत्यर्थः । * अतु कितधातू ।

निग्रहविनाशावपि प्रतिकारस्यैव भेदौ तेन क्षेत्रे चिकित्स्यः
पारदारिकः, चिकित्स्यानि क्षेत्रे तृणानि ॥

२४०-२४५ धान्ताः-कुथु पुथु लुथु मथु मन्थ मान्थ
हिंसा-संकलेशनयोः ॥

अ०-अथ धान्ता पट् सेटश्च । हिंसा प्राण्युपधातः । सं-
कलेशो बाधा । मन्थो नोपान्त्यः, विलोडनेऽयमित्येके ॥

२४६-२७१ दान्ताः-खाट् भक्षणे, वद स्थैर्ये, खद
हिंसायां च, गद व्यक्तायां वाचि । रद विलेखने, णद
निक्षिब्धदा अव्यक्ते शब्दे, अर्द गतियाचनयोः, नर्द णर्द
गर्द शब्दे, तर्द हिंसायाम्, कर्द कुत्सिते शब्दे, खर्द दशने, अदु
बन्धने, इदु परमैश्वर्ये, विदु अवयवे, णिदु कुत्सायाम्, डुनदु
समृद्धौ, चदु दीप्त्याह्लादनयोः, वदु चेष्टायाम्, कदु क्रदु
कृदु रोदनाह्वानयोः, किलदु परिदेवने, स्कन्दं गतिशोपणयोः ।

अ०-अथ दान्ताः षड्विंशतिः । स्कन्दं वर्जाः सेटश्च ।
ओष्ठ्यादिः, चात् स्थैर्ये, विलेखनं-उत्पाटनम्, शब्दमात्र

१. निग्राह्य इत्यर्थः । २. विनाशयितव्यानीत्यर्थः, निवासे
तु केतयतीतिरूपम् ३. विलोडनं प्रतिघातः । ४. शोक इत्यर्थः ।
५. हिंसायाञ्चेत्यत्रेत्यादिः, केचित्तु भक्षणेऽपीति वदन्ति, स्थैर्य-
ऽकर्मकः । ६. णद निक्षिब्धदाधातू-इतिभावः ।

अन्यथा तत्पाठोऽनर्थकः स्यात्, अथन्तिरेऽप्यनेनैव वेद
विकल्पस्य सर्वत्रैव सिद्धत्वात् ॥

२७५-२८३ पान्ताः—स्तन धन ध्वन चन स्वन वन
शब्दे, धन-पन संभक्तौ, कर्न दीप्ति-कान्ति-गतिषु ॥

अ० अथ पान्ता नव सेटश्च । ध्वनेः शब्देः घटादित्वाण्णां
ध्वनयति, अन्यत्र ध्वानयति. स्वन शब्दे, चन हिंसायाम्, स्वनो-
ऽवतंसने घटादित्वं नान्यत्र, स्वनोदन्त्यादिः, अर्थभेदान् पु-
नरधीतस्वनिः, मक्तिभेजनम्, दीप्तिः प्रकाशः, कान्तिः शोभा ॥

२८४-२९८ पान्ता—गुपी रक्षणं, तप धृषमंतापे.
रप लपे जल्प व्यक्ते वचने, जप मानसे च, चप नान्त्वने,
पप संभवाये, सृष्टं गती, लुप मन्दायाम्, तुप तुम्प रुप
श्रुम्प हिंसायाम् ॥

अ०—अथ पान्ताः पञ्चदश । गुपी वेद, तप अनिष्ट
शेषाः सेटः, मनोनिर्वात्यवचने-चाद् व्यक्ते । दन्त्यादिः ।
गतावित्यनुवृत्तेर्मन्दायां गती ।

१. व्यवोपसर्गाभ्यां योगे त्वशने पत्यम्, विध्वणति—अव-
ध्वणति—भुङ्क्ते-इत्यर्थः । सशब्दं भुङ्क्ते, भुञ्जानः कञ्चन शब्दं
करोतीति वा केचित् । २. चनेरर्थभेदात् पुनः पाठः ॥ ३. संभ-
वायमन्वन्धः, सम्यगवबोधो वा । ४. मानस इत्यस्यार्थोऽयम् ।
५. सृष्टं धातुरित्यर्थः लृटित्वात् डेअसृपदिति ।

पुनस्तत्रैव तदुपेक्षितः, तस्मात् सान्नाः तत्रैव तदुपेक्षितः
 न्यूनतामव ॥

३२४ ३३१ सान्नाः गृह गृह विभ विभ पत्र
 दिमायाप, गृहम वापणे व, पत्रं तत्र मेभूत ॥

अ०—अथ सान्ना अथो। आद्या एवपीठमिदमप्यदि-
 चतुर्थः पोषदेयः, चाद् दिमायां वापने वेचने, तादृश्यादि-
 पोषदेयोऽप्यमिति गुप्तः, मिथुनस्य कर्म जातो वा, पूर्वो-
 न्तस्यादिः, अन्यश्रवणादिः ॥

१. अर्धेने पीठा । २. वक्त्रमंयोग इत्यप्यर्थोऽयं—युक्त-
 मिति भावः ।

अ०—अथ गन्ता अती मेदव । नादिग्ये, अद्वयत्वे
कौटिल्ये, चाद गती, गतीपन्पन्नेमेतिपनिवाणे ॥

३६५-४०४ लान्ताः—दल निष्कला निमेषणं, मील
स्मील डमील शमील निमेषणं, नील पतिप्रम्भे, नील गी
शील गमाधौ, कील वन्ने, कल आनगणं, अल स्त्रायाम, कल
निष्कपे, पूल मंवाते, मूल प्राणिष्ठायाम, फल निष्पत्तौ, कुल
विकसनं, चुल हावकरणं, चिल्ल शैथिल्ये च, पेलु फेलु शेलु
पेलु मेलु वेहल मल तिल तिल्ल पल्ल वेहल गती, वेल् नेल् केल्
क्वेल् खेल् खल चलने, खल मंचये च, थल थल्ल आशुपती
मल [अदने]

अ०—अथ लान्ताश्चन्वारिंशत् सेट्थ । केचिद् घटादौ
पाठाण्णो ह्रस्वे दलयति-इति मन्यन्ते । अनुबन्धां ज्ञानेच्छति
(५-२-९२) मत्यर्थे स्कार्थः । डमीलस्तालव्यादिः, स्मीलो
दन्त्यादिः, निमेषणं-संकोचः, प्रतिप्रम्भो-रोधनम्, वर्णोपल-
क्षितायां क्रियायां यथा श्वेतं नीलमिति मरकतकान्त्या, समा-
धिरैकाग्र्यं तालव्यादिः, शूलस्तालव्यादिः, निष्कपोऽन्तःस्थस्य
बहिर्निस्सारणम्, निष्पत्तिः-सिद्धिः, मैथुनेच्छाप्रेरितशरीरवि-
कारो-हावकरणम्, चकाराद् हावकरणे, शूलस्तालव्यादिः,
सेल्लदन्त्यादिः सलश्च, चलने, तालव्यादिश्शलमप्यत्रैकं
पठन्ति, तज्ज्वलादिपाठेनैव गतार्थ इति नेहाधीतः
अवणेऽप्ययमनेकार्थत्वात् ॥

४४९-४८९ पान्ता--घुप् शब्दे, चूप पाने, तूप तुष्टौ, पूष वृद्धौ, लूप मूप स्तये, पूष प्रसवे, ऊष रुजायाम्, ईष उञ्छे, कृषं विलेखने, कष शिपजप क्षप चप मप मुष राशिप यूष जूष शप चप हिंसायाम्, वृष संघाते च, भृष भर्त्सने, जिप् विप् मिप् निप् पृप् वृप् सेचने, मृप् सहने च, उप् श्रप् श्लिप् मुप् प्लुप् दाहे, घृप् संघर्षे, हृष अलीके, पुष पुष्टौ, भृष [अलङ्कारे] ॥

अ०--अथ पान्ता एकचत्वारिंशत् कृषं वर्जाः सेटश्च । उञ्छ-उच्यनम्, विलेखनं-हलोत्कर्षणम्, शिपस्तालव्यादिः, शपस्तालव्यादिः, चाद् हिंसायाम्, भर्त्सनं-कुत्सितशब्दकरणम्, अतो भर्त्सने शब्दकर्मकोऽयम्, षडप्युदितः, चकारात् सेचने पञ्चाप्युदितः ॥

४९०-५०२ सान्ताः--तसु अलङ्कारे, तुस हस हस स्त शब्दे, लस श्लेषणक्रीडनयोः, वस्लुं अदने, हस हसने, पिस् पेस् वेस् गतौ, शस् हिंसायाम्, शंस स्तुतौ च ।

अ०--अथ सान्तास्त्रयोदश वस्लुं वर्जाः सेटश्च । शस् स्तालव्यादिः, चाद् हिंसायां तालव्यादिः ॥

५०३-५१७ हान्ताः--मिहं सेचने, दहं भस्मीकरणे,

१. संघाते चेत्यत्रेत्यादिः । २. सहने चेत्यत्रेत्यादिः ।
३. पृप् वृप् हिंसा-संछेदनयोश्चेत्यपि केचित् ॥

वह कल्कने, रह त्यागे, रहु गतौ, दृह दृहु वृह वृद्धौ, वृहु
वृहु शब्दे च, उह तुह दुह अर्दने, अर्ह महपूजायाम् ॥

अ०-अथ हान्ताः पञ्चदश मिहं दहं वर्जाः सेटश्च ।
कल्कनं-शाठ्यम्, चकाराद् वृद्धौ, कदितस्त्रयोऽपि ॥

५१८-५३७ क्षान्ता-उक्ष सेचने, रक्ष पालने, मक्ष
मुक्ष संघाते, अक्षौ व्याप्तौ च, तक्षौ त्वक्षौ तनूकरणे,
णिक्ष चुम्बने, वृक्ष स्तृक्ष णक्ष गतौ, वक्ष रोपे, त्वक्ष त्वचने,
वृक्ष अनादरे, काक्षु वाक्षु माक्षु काङ्क्षायाम्, द्राक्षु ध्राक्षु
घ्राक्षु घोरवासिते च ॥

परस्मैभाषाः

अ०-अथ क्षान्ता विंशतिः सेटश्च क्षान्तानां पान्तेषु पाठे
युक्ते वैचित्र्यार्थमिह कृतः, चकारात् संघाते, तनूकरणं-कार्यम्,
चुम्बनं-वक्त्रसंयोगः, संघात इत्येके, त्वचनं-त्वग्रग्रहणं-
संवरणं वा, यान्तोऽयमित्येके, चकारात् काङ्क्षायाम्, एते
निरनुबन्धित्वात् शेषात् परस्मै (३ । ३ । १००)

इति परस्मैपदिनः ॥

अथात्मनेपदिनः ।

अथ इडिनः कर्त्तरि (३ । ३ । २२), इत्यात्म-
नेपदिनः । आर्डिश्चर्वणमाम्नायक्रमेण वक्ष्यन्ते ॥

आत्मनेपदिनः

५२८-५६० अथादन्तः-गांङ् गतौ । इदन्तः-ग्मिङ्
इपद्वगने । ईदन्तः-डीङ् विहायसां गतौ । उदन्ता उंङ् कुंङ्
गुंङ् घुंङ् डुंङ् शब्दे, च्युंङ् छ्युंङ् (छ्युंङ् इत्यन्यत्र नास्ति)
ज्युंङ् जुंङ् प्रुंङ् प्लुंङ् (प्लुङ् इति सेट् च) गतौ, रुंङ् रेपणे च ।
ऊदन्तौ-पूङ् पवने, मूङ् बन्धने । ऋदन्तः-धृङ् अवध्वंसने ।
एदन्तौ ऐङ् प्रतिदाने, देङ् [पालने] ऐदन्ताः-त्रैङ्
पालने, इयैङ् गतौ, प्यैङ् वृद्धौ ॥

अ०—अथादन्त एकोऽनिट् च । अथ इदन्त एकः सेट् ।
अथेदन्त एकः सेट् च । अथोदन्ता द्वादश सर्वेऽनिटश्च
चकाराद् गतौ, रेपणं-हिंसा । अथौदन्तौ द्वौ सेटौ च । पक्
नीरजीकरणम् । अथर्दन्तोऽनिट् चूरादेराकृतिगणत्वाद् धा
यति, उभयपदिषु पठिष्यमानस्याप्यस्य विध्वंसने धरतीं

१. पक्षिणां गतावित्यर्थः, विहायसा गतावित्यपि केचिद
काशेन गमनमित्यर्थः । २. रजोरहितकरणं-नीरजीकरणम् ॥

तालव्यादयः । वस्त्रिमस्की दन्त्योपान्त्यौ, सेकृङ् सेकृङ्
दन्त्यादी ॥

५९१-५९९ घान्ता-रघुङ् लघुङ् गतौ, अघुङ् गृधुङ्
गत्याक्षेपे, मघुङ् कैतवे च, राघुङ् लोघुङ् सामर्थ्ये, द्राघुङ्
आयासे च, श्लाघुङ् कत्थने ॥

अ०--अथ घान्ता नव सेटश्च । लघुङ् भोजन-निवृत्त्य-
र्थोऽपि, नैवज्वरो लङ्घनीयः । गतेराक्षेपो वेगः, आरम्भ
उपलम्भो वा, कैतवं वञ्चना, चकाराद् गत्याक्षेपे, चात् सामर्थ्ये
आयामः कदर्थनम्-कौशिकस्तु आयामः-इत्याह । दैर्घ्यवि-
शिष्टायां क्रियायां चाऽऽख्यात्, काल्पिकैर्हि प्रकृतिप्रत्य-
यविभागे द्राघिमादयः कस्मिंश्चिद् व्याकरणे धातोरेव साधित-
एवं नेदत्यादेर्नेदिष्टादयोऽपि । कत्थनमुत्कर्षाख्यानम् ॥

६००-६१२ चान्ताः--लोचृङ् दर्शने, पचि सेचनं
ग्रचि व्यक्तायां वाचि, कचि बन्धने, कचुङ् दीप्तौ च, ध्वं
श्चुङ् गतौ, वर्चि दीप्तौ, मचि मुचुङ् कल्कने, मचुङ् धारणो-
च्छ्रायपूजनेषु च, पचुङ् व्यक्तिकरणे । ण्टुचि प्रसादे ॥

अ०--अथ चान्तास्त्रयोदश सेटश्च । सेचनं-सेवनम्,
मज्जनमिति यावत् । तालव्यादिः । चाद् बन्धने । कल्कनं
दम्भः, शाठ्यं कथनं च । चात् कल्कने-दीप्तावपीत्येके ॥

१. अत्र देही विवक्षितः, लङ्घनीय उपवमनीय इत्यर्थः ।

६३६-६५८ डान्ताः--पड्ड् (पटुड) गतौ, हुड्ड्
 पिड्ड् सङ्घाते, शुड्ड् रुजायाश्च, तड्ड् ताडने, कड्ड् मङ्
 खड्ड् मन्थे, खुड्ड् गतिवैकल्ये, कुड्ड् दाहे, वड्ड् मड्ड्
 वेष्टने, भड्ड् परिभाषणे मुड्ड् मज्जने, तुड्ड् तोडने, भुड्ड्
 वरणे, चड्ड् कोपे, द्राड्ड् ध्राड्ड् विशरणे, शाड्ड् शा-
 घायाम्, वाड्ड् आप्लाव्ये, हेड्ड् होड्ड् अनादरे, हिड्ड्
 गतौ च ।

अ०—अथ डान्तास्त्रयोविंशतिः सेटश्च । चात् संघाते,
 तालव्यादिः, विभाजनेऽप्यन्ये विभाजनं-विभागीकरणम्,
 मज्जनं-शोधनम् न्यग्भावश्च, तोडनं-हिंसा, वरणं-स्वीकरणम्,
 तालव्यादिः, आप्लाव्यं-आप्लावनम्, चकारादनादरे ॥

६५९-६६४ णान्ताः-घृणुड् घृणुड् घृणुड् ग्रहणे, घृणि
 घृणि भ्रमणे, पणि व्यवहार-स्तुत्योः ॥

अ०—णान्ताः षट् सेटश्च ॥

६६५-६६७ तान्ता—यतुड् प्रयत्ने, युतुड् जुतुड्
 मापने ।

अ०—अथ तान्ताश्चतस्रः सेटश्च । कौशिकस्तु ज्योतिः

१. परिभाषाः गतिर्गोतालम्बश्च परिभाषणम् । २. अत्रेति-
 मनुष्ये स्यात्तन्नेव शरीरेन्यायप्रत्ययाभावपक्षे चरितार्थत्वाद्यान्यस्य
 न्यायविपर्ययः ॥

सेद्वये जुतिस्थाने व्युतिमधीते तदसत् व्युतेरादेश्च (उ० १९१) इति सिद्धत्वात् ॥

६६८-६७३ थान्ता—विथृङ् वेथृङ् याचने, नाथृङ् उपतापैश्वर्याशीःपु च, अथुङ् शैथिल्ये, ग्रथुङ् कौटिल्ये, कत्थि श्लाघायाम् ।

अ०—अथ थान्ताः षट् सेटश्च । कौशिकस्तु विथुर इति सिद्धये यातन इत्याह, तन्न व्यथेरेव श्वशुर० (उ० ४२६) इति निपातनात् सिद्धः, चाद् याचने, उपताप-उपधातः, अत्र याञ्चोपतापो क्रियात्वादर्थो, ऐश्वर्याशिपो तु धर्ममात्रत्वाद् द्योत्ये । यद्वा गंडति श्वतते प्रासादः घंटा ध्वनति संयुज्यते ।

अस्ति समवैतीति द्रव्यगुणसंयोगसत्तासमवायानामिव सिद्धानामप्याख्यातवाच्यत्वेन साध्यतया प्रतीतेरनयोऽर्थत्वमप्यस्तु, यदाहुः—पूर्वापरीभूतं भावं आख्यातेन व्याचष्ट इति, अणोपदेशश्चायं यदाह—सर्वे णादयो णोपदेशाः नृति-नन्दि-नर्दि-नकि-नाटि-नाथृ-नाथृ-नृवर्जा इति तेनाहुः—अदुरु-

१. अस्याशिष्येवात्मनेपदं स्यात् । २. विथुरो राक्षस इत्यर्थः, व्यथधातोः किदुरप्रत्यये विधादेशे व्यथतेऽस्माज्जन इति व्युत्पत्त्या विथुर इति भवति । ३. यास्काचार्याः । ४. पातञ्जलभाष्ये पतञ्जलिः । ५. नाटीति पर्युदासाशौरादिकस्य नटण् अवश्यन्यदे इत्यस्यैवाणोपदेशत्वं, न तु णट् नृत्ताविति भौवादिकस्य ॥

७०५-७१८ पान्ताः—तिपृङ् छिपृङ् छेपृङ् क्षरणे, तौ
कम्पने च, दुवेपृङ् केपृङ् गेपृङ् कपृङ् चलने, ग्लेपृङ् दंने-
मेपृङ् रेपृङ् लेपृङ् गतौ, त्रपौपि लज्जायाम्, गुपि गोप-
कुत्सनयोः ॥

अ०—अथ पान्ताश्चतुर्दश सेटश्च । चात् क्षरणे,
श्वर्थः, केपृङ् गेपृङ् द्वयं गतावपि, चाच्चलने, गतावपि
गतिर्देशान्तरप्राप्तिः, तत्रैव स्थितस्य-स्पन्दनं चलना-
प्रथमेषां पाठः, पिदङ्गर्थः ॥

७१९-७२३ वान्ताः—अवृङ् खृङ् शब्दे, लवृङ्
संगने च, कवृङ् वर्णे, क्लीवृङ् अधाष्ट्ये, क्षीवृङ् मदे ।

अ०—अथवान्ताः पद सेटश्च । चाच्छब्दे, वर्णो-
द्गुह्यादिश्च, एते कवृङ्छादयो यद्यपि दन्त्यौष्ठवान्ताः का-
शब्देषु श्रूयन्ते तथापि वृद्धौष्ठवान्तमध्ये पठितत्वाद्
स्वयमेव पठिताः ॥

७२४-७२७ वान्ताः—शीमृङ् चीमृङ् श्लिभ-
श्लिभ भोजने, गलिभ धाष्ट्ये, रेमृङ् अमृङ् रमृङ् लभृङ्
प्रभृङ् मभृङ् पभृङ् स्वप्ने, तमृङ् तमैर् मृमृङ्
मज्जे, र्गिभं गजम्भे, श्लिभिष् प्राप्नो ॥

२. अन्तर्गतं चान्ताः पान्ताः वान्ताः चान्ताः पान्ताः
वान्ताः पान्ताः वान्ताः पान्ताः चान्ताः पान्ताः

अ०—अथ भान्ताः सप्तदश रभिं लभिं वर्जाः सेटश्च ।
रः पकारोऽयमित्येके, स्तम्भः—क्रियानिरोधः, राभस्यं
[योद्यमः, द्वित् त्रिमकर्थः, पिदहर्थः ॥

७४१-७४३ भान्ताः—भामि क्रोधे, क्षमौपि सेहने,
पृङ् कान्तौ ॥

अ०—अथ भान्तास्त्रयः सेटश्च, कान्तिरभिलापः ॥

७४४-७६० यान्ताः—अयि वयि पयि मयि नयि चयि
ये गतौ, तयि णयि रक्षणे च, दयि दान-गति-हिंसा-
क्षानेषु च, ऊयैङ् तन्तुसन्ताने, पूयैङ् दुर्गन्ध-विशरणयोः,
नूयैङ् शब्द-उन्दनयोः, क्षमायैङ् विधूनने, स्फायैङ् ओ-
गायैङ् वृद्धौ, तायृङ् सन्तान-पालनयोः ॥

अ०—अथ यान्ताः सप्तदश सेटश्च । चाद् रक्षणे,
न्दनं-क्लेदनं, दुर्गन्धेऽपीत्यन्ये, ओदित् स्यूत्याद्योदितः
(४।२।७०), इति क्तयोर्नत्वार्थम्, सन्तानः—प्रबन्धः ॥

७६१-७६९ लकारान्ताः—वलि वल्लि संवरणे, शलि
लने च, मलि मल्लि धारणे, भलि भल्लि परिभाषण-हिंसा-
नेषु, कलि शब्द-सङ्ख्यानयोः, कल्लि अशब्दे ॥

अ०—अथ लकारान्ता नव सेटश्च । दन्त्यौष्ठ्यादिरयं
बलादौ बल प्राणनधान्यावरोधयोरिति त्वौष्ठ्यादिः, घटा-

१. अपराधे सत्यपि कोपानाविष्करणं सहनम् ॥

७९८-८१० सान्ताः—संसृङ् प्रमादे, कासृङ् शब्दकु-
याम्, भासि दुभ्रासि दुभ्लासृङ् दीप्तौ, रासृङ् णासृङ्
दे, णसि कौटिल्ये, भ्यसि भये, आङ् शासृङ् इच्छायाम्,
ङ् ग्लसृङ् अदने, घसृङ् करणे ॥

अ०—अथ सान्तास्त्रयोदश सेटश्च । दन्त्यादिः प्रमादोऽ-
पः, भान्तोऽयमित्येके, शब्दस्य कुत्सारोपः, दुभ्रासृ दुभ्ला-
ने द्वितावथ्वर्थौ, आङ् इति आङ्पर एवायं प्रयुज्यते
योपसर्गान्नापि केवल इति ज्ञापनार्थम्, मूर्धन्यान्तोऽय
ते चन्द्रः ॥

८११-८२८ हान्ताः—ईहि चेष्टायाम्, अहुङ् प्लिहि
पौ, गर्हि गल्हि कुत्सने, बर्हि बल्हि प्राधान्ये, बर्हि बल्हि
भाषण-हिंसा-च्छादनेषु, वेहङ् जेहङ् वाहङ् प्रयत्ने,
हङ् निक्षेपे, ऊहि तर्के, गाहौङ् विलोडने, ग्लाहौङ् ग्रहणे,
ङ् महुङ् वृद्धौ ॥

अ०—अथ हान्ता अष्टादश सेटश्च । दानेऽप्यन्ये, ओ-
दी एतौ, पूर्वौ तु दन्त्यौष्ठ्यादी, निद्राक्षेपे इत्यन्ये, तर्क
नेक्षा, विलोडनं-परिमलनम्, गृहौङ् इत्येके ॥

८२९-८३६ क्षान्ताः—दक्षि शैश्ये च, धुक्षि धिक्षि
रीपन-क्लेशन-जीवनेषु, वृक्षि वरणे, शिक्षि विद्योपादाने,

८७६-८८४ पान्ताः-ऋषी आदान-संवरणयोः, भेषृग् भये, भेषृग् चलने च, पपी वाघन-स्पर्शनयोः, लपी कान्तौ, चपी भक्षणे, छपी हिंसायाम्, त्विपी दीप्तौ, अपी [गत्यादानयोः]

अ०—अथ पान्ता नव, त्विपीं वजाः सेटथ, चकाराद् भये, स्पर्शनं-ग्रन्थनम्, अयं स्पर्श इत्येके, कान्तिरिच्छा, अव-पूर्वा दान-निरसनयोश्चेत्येके निरसनमपाकरणम्, अवत्वे-पते-अवत्वेपति, ददाति-निरस्यति-दीप्यते चेत्यर्थः ॥

८८५-८८६ सान्तौ असी गत्यादानयोश्च, दासृग् दाने ॥

अ०—अथ सान्तौ द्वौ सेटौ च, चकाराद् दीप्तौ ॥

८८७-८८८ हान्तौ—माहृग् माने, गुहृग् संवरणे ॥

अ०—अथ हान्तौ द्वौ सेटौ च, मानं-वर्त्तनम् ॥

८८९-क्षान्तः—म्लक्षी भक्षणे ॥

अ०—अथ क्षान्तः सेट् च, अयं भक्षीत्यन्ये ॥

इत्युभयपदिनः

अथ यजादयो नव श्वि चदवर्जा अनिट्थ वर्णान्ते
वक्ष्यन्ते ।

९४४ यर्जी देवपूजासंगतिकरणदानेषु ॥

९४५-९४७ एदन्ताः—वेग् तन्तुसन्ताने, व्येग मी
गो, हेग् स्पर्धाजिह्वयोः ॥

९४८ अथ एदन्तास्योऽनिट्थ, संवरण-आन्तास्तव

९४९ पान्तः—द्वर्षी बीजसन्ताने ॥

९५० दान्तः—वर्षी प्रापणे ।

॥ उभयतो भाषा ॥

१५१ पान्त एकः द्वि विमकर्षः, बीजानां तन्तुसन्ताने
१५२ दान्त एक इति ॥

॥ अथपदिनः ॥

१५३ दान्तः—द्वर्षी विमकर्षः ॥

१५४ पान्त एकः द्वि विमकर्षः, बीजानां तन्तुसन्ताने
१५५ दान्त एक इति ॥

१५६ दान्तः—वर्षी प्रापणे ॥

१५७ पान्त एक इति ॥

न्यस्यैव घटादिकार्यार्थमिह पाठः, एवमन्येषामप्युत्तराणां
घटादिकार्यार्थमिह पाठो ज्ञेयः ॥

९७०-१०११ कान्ताः—एक स्तक प्रतीधाने, चक तृप्तौ
व. अक कुटिलायां गतौ च । खान्तः—कखे हसने । गान्ताः—
अग अकवत्, रगे शङ्कायाम्, लगे सङ्गे, हगे हगे पगे सगे
एगे स्थगे संवरणे । टान्ताः—वट भट परिभाषणे, णटनंतौ ।
डान्ताः—गड सेचने, हेड वेष्टने, लड जिहोन्मथने ।
णान्ताः—फण कण रण गतौ, चण हिंसादानयोश्च, शण
श्रण दाने । थान्ताः—लथ कनथ कलथ क्रंथ हिंसार्थाः ।
दान्तौ छद उर्जने, मदै हर्षग्लपनयोः । नान्ताः—एन स्तन
ध्वन शब्दे, खन अवतंसने, चन हिंसायाम् । रान्तः—

१. घटादित्वान्नृणन्तं प्रयुङ्क्त इति नरयति, अन्यत्र नार-
यति । २. अयमात्मनेपद्यपि तेन चकते । ३. कुटिलायां गता-
वित्यर्थः । ४. वेष्टने वाटयति भृतौ भाटयतीति रूपं परिभाषण-
भिनार्थः । ५. नतौ नटति तेन नृत्तौ नाटयति ह्रस्वाभावः । ६.
हेड्डः अनादरे इत्यस्यात्मनेपदिन उत्सृष्टानुबन्धस्यार्थविशेषे
मित्त्वार्थमनुवादः आत्मनेपदिष्वनुक्त्वा परस्मैपदिषु पाठसाम-
र्थ्यात् परस्मैपदं हेडति-अहिडी-अहीडी-इत्यादि रूपं भवति ॥
७. चौरस्योत्काथयती तु यौजादिकस्य घबन्ताद् वा णिचू,
जास-नाट-क्राथ-पिपो हिंसायाम् (२।२।१४), इति निर्दे-
शाद् वा ह्रस्वाभावः ॥

९५४-९६५ ज्ञान्तः-श्वेजुङ् गति-ज्ञानयोः । प्रथिप् भयनलेनयोः, प्रथिप् प्रख्याने । दान्ताः-स्ते मर्दने, स्तदिप् स्तदने, कदुङ् क्रदुङ् छदुङ् वैकुल्ये । पाणि कृपि कृपायाम् । रान्तः-जित्वरिप् सम्भ्रमे । गान्तः पणिप् विस्तारे । शान्तः-दक्षि हिंसागन्त्योः ॥

अ०-अथ शान्तौ द्वौ प्रख्याने-प्रसिद्धिः । दन्ताः पण रोदध स्तदने-विदारणम्, निक्तवः कावग्मस्य जी कमे ता वैकुल्यं वैकुल्य इति चन्द्रः । पान्त एकः पान्ता । गान्त एकः गंशमोज्जाशुकागिता जीवि ज्ञानेक्या । शान्त ग पथि कृपायाम्, गान्त एकः प्रयवन्त्यो । श्वेजुङ् गति-ज्ञानयोः । पणिप् विस्तारे । शान्तः-दक्षि हिंसागन्त्योः ।

आत्मनेपदिनः ॥

९६६-९७७ आत्मनेपदिनः-श्वो पाकि । कृपायाम् । कृपायाम् । कृपायाम् । कृपायाम् । कृपायाम् ।

९७८-९८९ आत्मनेपदिनः-श्वो पाकि । कृपायाम् । कृपायाम् । कृपायाम् । कृपायाम् । कृपायाम् ।

९९०-१००१ आत्मनेपदिनः-श्वो पाकि । कृपायाम् । कृपायाम् । कृपायाम् । कृपायाम् । कृपायाम् ।

तस्मिन्महर्षि इति चर्मणरदिन इत्यादिन्वाहणे निम्नुपस्था
पयः ।

अथानि शान्तः शान्तः

अथ अदार्शो चर्मणरदिनो शान्तः ॥

१-१५ अथ शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः,
शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः,
शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः,
शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः,
शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः ॥

अ०—शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः,
शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः शान्तः,
शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः, शान्तः
शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः शान्तः,
शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः शान्तः ॥

१६-१८ शान्तः—शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः । शान्तः शान्तः
शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः ॥

१. शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः । २. शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः
शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः, शान्तः शान्तः शान्तः । ३. शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः
शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः शान्तः ॥

ज्वर रोगे । लान्ताः—चल कम्पने, हल हल चलने, जा दीप्तौ च ।

वृत् घटादिः परस्मैभाषा ॥

वृत्घटादिः, इत्याचार्यश्रीहैमचन्द्रानु० भ्वादयो निरनुवन्ताः

अ०—अथ कान्ताश्चत्वारः सेटश्च, चात् प्रतीधाते, अङ्गुलिलायां गतौ पठितोऽयमपि लाघवार्थं तद्वत् पठितः, सान्त एकः, गान्ता नव संवरणं—आच्छादनम्, दान्तास्त्रयो सेटश्च, दान्तास्त्रयो जिह्वया—उन्मथनं जिह्वोन्मथनम्, जिह्वोन्मथयोः केचित् तन्मतसङ्ग्रहार्थं जिह्वा च जिह्वा विषया क्रिया च जिह्वोन्मथनं चेति समाहारः, पान्ताः पङ् गतौ घटादित्वाण्यौ फणयति, अन्यत्र फणयति—कनिःस्नेहयति=इत्यर्थः, फणि रणी पूर्वपठितावेव घटाद्यौ पुनः पठितौ चाद्वतौ, थान्ताश्चत्वारः, दान्तौ द्वौ उर्वतौ प्राणनं चलं च लदण् संवरण इति चूरादौ पठिष्यमानोऽप्युर्वतौ घटादिकार्यार्थमिहाधीतः, मदैच् हर्षइत्ययमनयोरर्थयोघटादिकार्यार्थमिहाधीतः नान्ताःपञ्च, अन्त्यौ पूर्वपठितावपि अर्थविशेषे घटादिकार्यार्थमिहाधीतौ शब्देऽपि स्वानयतीत्यन्ये, अथ गान्त एकः सेट्, लान्ताश्चत्वारः सेटः नागलने ज्वलादावधीतोऽप्यर्थविशेषे घटादिकार्यार्थमिहाधीतः केचिन् दलि-बलि-स्त्रलि [क्षपि] त्रपीणामपि घटा-

१. चलथानोरपि ज्वलवन कार्य भावनीयम् । २. तन्मते दलयति बलयति न्यलयति क्षपयति त्रपयतीत्यपि भवति ॥

इन्वमिच्छन्ति इति परस्मैपदिन इत्यादिभ्यादयो निम्नुबन्धा
धातवः ।

अयादि धातवः समाप्ताः ॥

अथ अदादौ परस्मैपदिनो धातवः ॥

१-१५ अदे धांक भक्षणं, मांक दीप्ती, यांक प्रापणे,
वांक गति-गन्धनयोः, प्णांक शीत्ते, थांक पाके, द्रांक कुम्भि-
नगती, पांक रक्षणे, लांक आदाने, रांक दाने, दाञ्ज् लवने,
म्यांक प्रकथने, प्रांक पूरणे, मांक माने ॥

अ०—कित्करणं अदादिज्ञापनार्थं एवं सर्वत्र, आदन्ता-
श्चतुर्दश आनि पन्थने स्वयमेषेण्यर्थः, कुत्मिता गतिः—पला-
यनं स्वप्नश्च, चकारो अयौ दाधौ दा (३।३।५), इत्यत्र
विशेषणार्थः प्रकटन इत्यन्ये, माने—वर्त्तनम् ॥

१६-१८ इदन्तो—इंक मारणे, इण्क गती । इदन्तो
धींक प्रजन-कान्ति-अवन-म्यादने च ॥

१. आदानेऽपीति कश्चिन । २. पित्र्याज दासंता अघौ
दाधौ दा (३।३।५), इति सूत्रेण । ३. अयं चतुर्थेव लकारेषु
प्रयुज्यत इति केचित् ॥

दाने, ऋदन्त एकः चकाराद् धारणे, जान्तौ द्वौ, चान्तोऽयमिति [सभ्याः], पान्त एककुः, उभयपदिन इत्यादयोऽदादयः कितो धातवः ।

अदादयो धातवः समाप्ताः ॥

अथ दिवादयो धातवः ।

१ दिवृच् क्रीडा-जय-इच्छा-पणि-द्युति-स्तुतिगतिषु ।

अ०—अथ इय विकरणा दिवादयो वर्णक्रमेण निर्दिश्यन्ते, तत्रापि पूर्वाचार्यप्रसिद्धानुरोधेन दिवेरादौ पाठः, जये-च्छा-विर्जीनिषा, पणिर्व्यवहारः क्रियादिः, दिवादिज्ञापनार्थचित्करणमेवं सर्वत्र ॥

२-३ ऋदन्तौ—जृप् ब्रृप् च जरसि ।

४-७ ओदन्ताः—शौच् तक्षणे, दौ छौच् छेदने, पौच अन्तर्कर्मणि ॥

अ०—अथ ऋदन्तौ द्वौ जरा-वयोहानिः, पितोऽहर्था अन्त्यो पिद् इत्येके, ओदन्ताश्चत्वारस्तक्षणं-तनूकरणम् अन्तर्कर्म-विनाशः ॥

८ डान्तः—व्रीड् लजायाम् ।

त्यर्थः, पान्त एकः, सान्ताश्चत्वारो हुतिः-कौटिल्यम्,
हान्तौ द्वौ पुह तृप्तावित्येके ॥

पुपादि ।

३२ पुपंच् पुष्टौ

अ०—अथ दिवाद्यन्तर्गणः पुपादिः परस्मैपद्येव तत्रापि
प्रसिद्धानुरोधाद् आदौ पुपं च पुष्टौ, अकर्मकोऽयम् ॥

३३ चान्तः—उचच् समवाये ।

३४ टान्तः—लुटच् विलोटने ।

३५-३८ दान्ताः—ष्विदांच् गात्रप्रक्षरणे, क्लिदांच्
आर्द्राभावे, जिष्विदाच् स्नेहे, जिह्विदाच् मोचने च ।

अ०—चान्त एकः समवाय-ऐक्यम्, टान्त एकः,
दान्ताश्चत्वारो गात्रप्रक्षरणं-वर्मन्मुतौ, जित्वं ज्ञानेच्छा०
(५।२।९२), इति सत्यर्थे क्तार्थमेवमुत्तरेऽपि, चात् स्नेहे ॥

३९-४४ धान्ताः—क्षुधंच् बुभुक्षायाम्, श्रुधंच् शौचे,
कुधंच् कोपे, पिधंच् संराद्धौ, गृधंच् अभिकाक्षायाम्, रधौच्
हिंसा संराद्धयोः ॥

अ०—धान्ताः—शौचं-नैर्मल्यम्, संराद्धिः-निष्पत्तिः,
संराद्धि-पाकः, रधौच् हिंसायाम् चेत्यकृत्वाऽस्यात्र निर्देशः
संराद्धिं भेदज्ञापनार्थः ॥

त्यर्थः, पान्त एकः, सान्ताश्चत्वारो हुतिः-कौटिल्यम्,
हान्तौ द्वौ पुह तृप्तावित्येके ॥

पुपादि ।

३२ पुपंच् पुष्टौ

अ०—अथ दिवाद्यन्तर्गणः पुपादिः परस्मैपद्येव तत्रापि
प्रसिद्धानुरोधाद् आदौ पुपं च पुष्टौ, अकर्मकोऽयम् ॥

३३ चान्तः—उचच् समवाये ।

३४ टान्तः—लुटच् विलोटने ।

३५-३८ दान्ताः—ष्विदांच् गात्रप्रक्षरणे, क्लिदांच्
आर्द्रभावे, जिष्विदाच् स्नेहे, जिक्ष्विदाच् मोचने च ।

अ०—चान्त एकः समवाय-ऐक्यम्, टान्त एकः,
दान्ताश्चत्वारो गात्रप्रक्षरणं-वर्मस्तुतौ, जित्वं ज्ञानेच्छा०
(५।२।९२), इति सत्यर्थे क्तार्थमेवमुत्तरेऽपि, चात् स्नेहे ॥

३९-४४ धान्ताः—श्रुधंच् वृधुक्षायाम्, श्रुधंच् शौचे,
क्रुधंच् क्रोपे, पिधुंच् संराद्धौ, गृध्च् अभिकाङ्क्षायाम्, रधौच्
हिंसा संराद्धौः ॥

अ०—धान्ताः—शौचं-नैर्मल्यम्, संराद्धिः-निष्पत्तिः,
संराद्धि-पाकः, रधौच् हिंसायाम् चेत्यकृत्वाऽस्यात्र निर्देशः
संराद्धि भेदज्ञापनार्थः ॥

•

अ०—अथ यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु ॥
 यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

अथ यत्नं कुरु, यत्नं कुरु ॥

१-५ यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु ॥
 यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु ॥

अ०—अथ यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु ॥
 यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु ॥

६-१३ यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु ॥
 यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु ॥

यत्नं कुरु, यत्नं कुरु ॥

अ०—अथ यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु ॥
 यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु ॥

१४-१७ यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु ॥
 यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु, यत्नं कुरु ॥

३०—अथ राजा अष्ट, छेदनं-विजेतवन्तम्, चकार।
 विजेतवन्, पापदंशोऽयमित्येकं, ज्ञानवसिष्ठोदये, चतुर्दंशं
 कृतवती इमां इत्येकं, पापदंशोऽयमित्येकं, मां चतुर्दंशं
 देवदेव चतुर्दंशं, देवदेवोदये, अष्टम्यादि, अष्टम्यादि, अष्टम्यादि ॥

२०४-२०६ पाठाः—अथ राजा, अष्ट दंशानाम्
 विजेतवन्तम् ।

२०७-२११ पाठाः—अष्ट दंशानाम्, अष्ट दंशानाम्
 अष्ट दंशानाम् ।

२१२-२१६ पाठाः—अष्ट दंशानाम्, अष्ट दंशानाम्
 अष्ट दंशानाम् ।

३३३-३३७

३३७-३३९

३३९-३४१

३४१-३४३

३४३-३४५

[illegible][illegible]

1. Երեւել տեսէ, Երեւել տեսէ
Երեւել տեսէ, Երեւել տեսէ

II. Հանձնարարությունները, որոնք կատարվել են
«ՀԱՅԿ-ԲԱՆԻ» ՎՃԱռ Այլ Դրույթի «ՀԱՅԿ
ԵՐԱՊԵՐ» (ՀԶԵԼ) հաստիքակազմակերպության կողմից
հանձնարարության բեռնի նշանակումը վերջինս
հանձնարարության գործողության ուղևորության
դեպի «Հայկական տուն» մասնավորապես երկրի
գործողության դրույթի հանձնարարության
բեռնի նշանակումը բեռնի նշանակումը
հանձնարարության դրույթի հանձնարարության
գործողության դրույթի հանձնարարության
գործողության դրույթի հանձնարարության
գործողության դրույթի հանձնարարության
գործողության դրույթի հանձնարարության
գործողության դրույթի հանձնարարության

यमित्यन्ये, पठुण् अयमित्येके, णान्ताः पठ् सेटश्च, प्रेरणं-
 नम्, तान्ताः पठ्, उदित्वान्नोऽन्ते चिन्तयति णिवेत्त्य
 अन्थघट्टचन्देरनः (५।३।१११), इत्यनापवादे भू
 भूपिचिन्तिपूजिकथिकुम्बिचर्चिस्पृहितोलिदोलि
 (५।३।१०९), इति अङि चिन्ता, भीष्यादिभ्योऽ-
 अप्रत्ययेऽपि णेर्लुकि भीषादीनां सिद्धौ-अङविधानं प
 नित्यत्वज्ञापनार्थं, तेन णेर्लुगभावे संयोगात् (२।१।
 इयि चिन्तिया तथा 'न यमेन न जातवेदसा न कुवेरेण
 वज्रपाणिना मधवो युधि सुप्रकम्पयाः श्वसनेनैव वसुध
 ॥ १ ॥ अत्र सु[प्र]पूर्वात् कम्पेः खल्लि, णेर्लुगभावे
 अयादेशे च सुप्रकम्पया इति सिद्धम्, ज्ञापकेन च
 लुगभावो ज्ञाप्यते आमादिषु तु सर्वत्र अव्यभिचा
 इति आमन्तात्वाव्येत्नावय् (४।३।८५) इतिवन्
 इति वचनं, अयं वन्दनं इति चन्द्रः, संशब्दनं-
 पोपदेशोऽयमिति नन्दी, कृच्छ्रजीवनेऽप्ययमित्यन्ये ॥

७९-८२ धान्ताः—पथुण् गतौ, अथण् प्रतिह
 प्रक्षेपणे, प्रथण् प्रहयाने ।

१ भट्टण् कल्याणे । २ दुःस्वीपतः कृच्छ्राकृच्छ्रा
 (५।३-१३९) इति सूत्रेण 'उपसर्गो न व्ययभागी' इ-
 त्यल् प्रत्यय स्तस्य सप्तम्येकवचनम् । ३ 'णिलोपोऽप्यनि-
 वरिभाषया । ४ पुन आदर-अनादरयोः ॥

२३७-ऋदन्तः—गृणि विज्ञाने ।

अ०—अथ उदन्त एकः, ऋदन्त एकः, विज्ञापने-
त्येके, कृणीति कारयते चन्द्रः ।

२३८-चान्तः—वञ्चिण् प्रलम्भने ।

२३९-टान्तः—कुटिण् प्रतापने ।

२४०-२४१ दान्तौ—मदिण् तृप्तियोगे, विदिण् चेत-
नाख्याननिवासेषु ।

२४२-नान्तः—मनिण् स्तम्भे ।

२४३-२४४ लान्तौ—बलि भलिण् आभण्डने ।

२४५-वान्तः—दिशिण् परिकूजने ।

२४६-पान्तः—वृषिण् शक्तिवेन्दे ।

२४७-२४८—क्षान्तौ—कुक्षिण् अवक्षेपे, लक्षिण्
आलोचने ।

अ०—अथ चान्त एकः, प्रलम्भनं-मिथ्याफलाख्यानम्,
टान्त एकः, दान्तौ द्वौ, तृप्तिशोधन इत्येके-तृप्तेः शोधनं-

१. अन्यत्र विदक् शाने वेति, विदिच् सत्तायाम् विगते,
विद्वृत्ती व्याजे विन्दति-विन्दते, विदिप् विचारणे, विन्दे ।

२. निरूपणमिति-अर्थः । ३. एतज्जसामर्थ्यमित्यन्ये ॥

२६६-२६७ भान्तौ—डम्भि डिम्भिण् सङ्घाते ।

२६८-२७० मान्ताः—स्यमिण् वितर्के, शमिण् आलो-
चने, कुस्मिण् कुस्मयने ।

२७१-२७३ रान्ताः—गूरिण् उद्यमे, तन्त्रिण् कुडम्भ
धारणे, मन्त्रिण् गुप्तभाषणे ।

२७४ लान्तः—ललिण् इप्सायाम् ।

२७५-२७६ शान्तौ—स्पशिण् ग्रहण्-श्लेषणयोः,
दंशिण् दशने ।

२७७-२७८ सान्तौ—दंशिण् दर्शने च, भन्मिण्
तर्जने च ।

२७९ ध्रान्तः—यश्शिण् पूजायाम् ।

आत्मने भावाः ॥

अ०—अथ कान्ताश्रयः, ज्ञान् एहः, यत्तु लक्षणे
अवर्ति तथा नन्मपति-निशामयति-मादयति-कृत्यपति-
नन्मपति-निवेदयतीत्यादौ परस्मैपदं इत्यनेन ह्रस्वभावा
सिद्धिः इत्यादि-इति पुनर्वाच्यप्रदर्शना-नन्मपति-यत्तु
अवर्ति निवेदयतीत्यादौ अयमात्र इत्येकं, कान्ताश्रयः

२६६-२६७ भान्तौ—उम्भि डिम्भिण् मङ्गाने ।

२६८-२७० भान्ताः—स्यमिण् वितर्के, शमिण् आलो-
चने, कुस्मिण् कुस्मयने ।

२७१-२७३ सान्ताः—गुरिण् उद्यमे, तन्त्रिण् कुटुम्ब-
धारणे, मन्त्रिण् गुप्तभाषणे ।

२७४ लान्तः—ललिण् इप्सायाम् ।

२७५-२७६ शान्तौ—स्पशिण् ग्रहण्—श्लेषणयोः,
दंशिण् दर्शने ।

२७७-२७८ सान्तौ—दंशिण् दर्शने च, भर्त्सिण्
तर्जने च ।

२७९ क्षान्तः—यक्षिण् पूजायाम् ।

आत्मने भाषाः ॥

अ०—अथ कान्तास्त्रयः, जान्त एकः, यत्तु लक्ष्ये
तर्जयति तथा भर्त्सयति—निशामयति—भालयति—कुत्सयति—
वञ्चयति—निवेदयतीत्यादौ परस्मैपदं दृश्यते तद् भ्वादौ
राजृग् दुभ्राजि—इति पुनर्भ्राजिग्रहणेनात्मनेपदनित्यत्वज्ञा-
पनात् सिद्धम् । टान्तौ द्वौ, अप्रदान इत्येके, डान्तोऽयमि-

१. व्रुटिण् ।

२६६-२६७ भान्तौ—उमिणि उमिण्य गङ्गाने ।

२६८-२७० भान्ताः—स्पमिण् पिनके, अमिण् भालो-
चने, कृमिण् कृम्यगने ।

२७१-२७३ गन्ताः—गमिण् उयमे, गन्त्रिण् कटुम्भ
भारणे, मन्त्रिण् गुप्तभाषणे ।

२७४ लान्तः—ललिण् इष्यायाम् ।

२७५-२७६ शान्तौ—स्पशिण् प्रदण्-क्षेपणयोः,
दंशिण् दर्शने ।

२७७-२७८ भान्तौ—दंशिण् दर्शने च, भन्तिण्
तर्जने च ।

२७९ शान्तः—यक्षिण् पूजायाम् ।

आत्मने भाषाः ॥

अ०—अथ कान्तास्त्रयः, जान्त एकः, यत्तु लक्ष्ये
तर्जयति तथा भर्त्सयति-निशामयति-भालयति-कुत्सयति-
वञ्चयति-निवेदयतीत्यादौ परस्मैपदं दृश्यते तद् भ्वादौ
राजृग् दुभ्राजि-इति पुनर्भ्राजिग्रहणेनात्मनेपदनित्यत्वज्ञा-
पनात् सिद्धम् । टान्तौ द्वौ, अप्रदान इत्येके, डान्तोऽयमि-

१. वृटिण् ।

खेटण् भक्षणे, खोटण् क्षेपे, पुटण् संसर्गे, वटुण् विभाजने ।

२९९-३०० ठान्तौ-शठ श्वठण् सम्यग्भाषणे ।

३०१-डान्तः-दण्डण् दण्डनिपातने ।

३०२-३०९ णान्ताः-त्रणण् गात्रविचूर्णने, वर्णण् वर्ण-
क्रियाविस्तारगुणवचनेषु, पर्णण् हरितभावे, कर्णण् भेदे,
तूणण् सङ्कोचने गणण् सङ्ख्याने, कुण गुणण् आमन्त्रणे ।

अ०-अथ इत उर्ध्वं युजादेः अदन्तत्वं धातूनां
विधीयते, ततश्च अतः (४ । ३ । ८२), इत्यल्लुरु
स्थानित्वाद् गुणवृद्धयोः समानलोपित्वाच्च सन्वद्भावदी-
र्घोपान्त्यह्रस्वानामभावः, कान्तौ द्वौ, अङ्कादीनां तृक्त
फलाभावेऽपि पूर्वाचार्यानुरोधेनादन्तेषु पाठः, णिजभा-
वेऽनेकस्वरत्वाद्यङनिवृत्त्यर्थं इत्येके, द्रमिलास्त्वेवं प्रका-
राणामदन्तत्वविधानसामर्थ्यात्-अल्लोपाभावं मन्यन्ते, णिज-
भावेऽप्यदन्तत्वर्थस्य पाठस्तेनानेकस्वरत्वाद्यद् न भवति,
एवं सूत्रि रुक्षि गर्वि प्रभृतीनां पाठे प्रयोजनमुन्नेयम्,
अनदन्ता एवेते इत्येके, खान्तौ द्वौ सुखनं दुखनं च
तन्क्रिया, गान्त एकः, धान्त एकः, चान्तौ द्वौ, जान्ता-

१ वर्णयति कविः, सुवर्णं वर्णयति, इयं वर्णना, राजानं
वर्णयति ।

३२६-३३० गान्ताः—गामण क्षोभे, गोमण उपदे-
पने, गामण गान्त्वने, गामण आमन्त्रणे, स्त्रोमण क्षात्रायाम् ।

३३१ यान्तः—यमण निजगमन्मर्मे ।

३३२-३४३ गन्ताः—गृत्रण निमोचने, मूत्रण प्रसूतये,
पारतीरण् कर्मगमाप्तौ, कत्र गात्रण् दैविल्ये, नित्रण् नित्र-
क्रियाकदाचिद्वृत्तौः, छिद्रण भेदे, मिश्रण संपर्चने, वरण
ईप्सायाम्, स्वर्ण आश्रये, शरण् दीर्घल्ये, कुमारण क्रीडायाम् ।

३४४-३४८ लान्ताः—कलण् संख्यानमन्योः, शीलण्
उपधारणे, वेल कालण् उपदेशे, पल्यूलण् लवनपवनयोः ।

३४९ शान्तः—अंशण् समाधाते ।

३५०-३५१ पान्ताः—पपण् अनुपसर्गः, गवेपण् मार्गणे,
मृपण् क्षान्तौ ।

३५३-३५५ सान्ताः—रसण् आस्वादनस्नेहनयोः,
वासण् उपसेवायाम्, निवासण् आच्छादने ।

३५६-३६० हान्ताः—चहण् कल्कने, महण् पूजायाम्,
रहण् त्यागे, रहण् गतौ, स्पृहण् ईप्सायाम् ।

३६१-क्षान्तः—रुक्षण् पारुष्ये ।

परस्मैभाषाः ॥

कमेव, इदन्नायमः, मनिर्गननम्, गताविन्यन्ते, गित्वस्य
 णिजभावे फलवत्कत्वेयांमनेपदार्थत्वाद्, एवमुत्तरयोगपि,
 उदन्त एकः, कदन्त एकः, कदन्त एकः ॥

३८०-३८१ कान्तौ--चीक जीकण् आमर्षणे ।

३८२ गान्तः--मार्गण् अन्वेपणे ।

३८३-३८६ चान्ताः--पृचण् संपर्चने, रिचण् वियो-
 जने च, वचण् भाषणे, अर्चिण् पूजायाम् ।

३८७-३८८ जान्तौ--वृजैण् वर्जने, मृजौण् शौचा-
 लङ्कारयोः ।

३८९ ठान्तः--कटुण् शोके ।

३९०-३९४ थान्ताः--श्रन्थ ग्रन्थण् संदर्भे, क्रथ अर्दिण्
 हिंसायाम्, श्रथण् बन्धने च ।

३९५-३९८ दान्ताः--वदिण् भाषणे, छदण् अपवारणे,
 आडः सदण् गतौ, वृदण् संदीपने ।

३९९ धान्तः--शुंधिण् शुद्धौ ।

४००-४०१ नान्तौ--तनूण् श्रद्धाघाते उपसर्गाद्
 दैर्घ्ये, मानण् पूजायाम् ।

४०२-४०४ पान्ताः--तपिण् दाहे, वृपण् प्रीणने, आ-
 प्लृण् लभ्भने ।

कमेत, इत्यन्तागपः, मनिमेननम्, मनाग्नियन्ते, मिन्यन्
मिजभावे कचान्कचेयांमनेपदार्थत्वाद्, एवमुत्तरयोगि,
उदन्त एकः, कदन्त एकः, कदन्त एकः ॥

३८०-३८१ जान्ती--चीक शीकण् आमर्षणे ।

३८२ गान्तः--मागेण् अन्नेषणे ।

३८३-३८६ चान्ताः--पृचण् संपर्चने, रिचण् वियो-
जने च, वचण् भाषणे, अर्चिण् पूजायाम् ।

३८७-३८८ जान्ती--वृजैण् वर्जने, मृजौण् शौचा-
लङ्कारयोः ।

३८९ ठान्तः--कटृण् शोके ।

३९०-३९४ धान्ताः--अन्थ ग्रन्थण् संदर्भे, कथ अर्दिण्
हिंसायाम्, अथण् बन्धने च ।

३९५-३९८ दान्ताः--वदिण् भाषणे, छदण् अपवारणे,
आडः सदण् गतौ, वृदण् संदीपने ।

३९९ धान्तः--शुधिण् शुद्धौ ।

४००-४०१ नान्तौ--तनूण् श्रद्धाघाते उपसर्गाद्
दैर्घ्ये, मानण् पूजायाम् ।

४०२-४०४ पान्ताः--तपिण् दाहे, तृपण् ग्रीणने, आ-
प्लृण् लभने ।

प्रथमं परिशिष्टम्

श्री हर्षकुलगणिविरचितानि

धातुस्थितानुबन्धफलानि ।

- आदौ वक्ष्येऽनुबन्धानां सर्वधातुनिवासिनाम् ।
फलानि तेष्वकारः स्यात् सुखोच्चाराय जीवन्वत् ॥ १ ॥
- आकार आदित इतीट् निषेधाय कयोर्भवेत् ।
मिन्नवद्वेदनिषेधादिहेतुश्चारम्भभावयोः ॥ २ ॥
- प्रमेदितः प्रमन्नश्च यथा मिन्नं च मेदितम् ।
अनेनेति नवा भावारम्भ इत्यत्र कीर्तितः ॥ ३ ॥
- इकार ईडितः कर्त्तर्यात्मनेपदसूचकः ।
एधतेवदीकारस्तु व्यक्तोभयपदात्मकः ॥ ४ ॥
- ईगितस्सूत्रनिर्दिष्टो यजते यजतीतिवत् ।
उति स्वरान्नन्दतिवन्नोऽन्त इत्युदितः स्वरात् ॥ ५ ॥

१. जीव प्राणधारण इत्यत्राकारवदिति भावः । २. आदितः
(४ । ४ । ७१) इत्यनेन कयोरादिरिण् न स्यात् । ३. नवा
भावारम्भे (४ । ४ । ७२) इत्यनेन कयोरादिरिड् वा न स्यात् ।
४. ईडितः कर्त्तरि (३ । ३ । २२) इत्यनेन कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् ।
५. ईगितः (३ । ३ । ९५) इत्यनेन फलवति कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् ।

महीयते । अमहीयिष्ट । महीययति । अमहीयियत् । महीयिता
 । २ । हूणीङ् रोपे लज्जायामपि । हूणीयते । ‘ कथं न पत्या
 धरणी हूणीयते ’ । मनि, हूणीयियिपते । णिगि, हूणीययति
 । ३ । मन्तु तु रोपार्थे वैमनस्येऽपि । मन्तूयति । मन्तूयियि-
 पति । णिगि, मन्तूययति अद्यतन्यां, अमन्तूयीत् । ४ ॥ २ ॥

असु मानसोपतापे वल्गु तु माधुर्यपूजयोः ख्यातः ।

वेङ्, लाङ्, वेट्, लाट् धौर्त्येऽप्यस्वप्ने पूर्वभावेऽपि ॥ ३ ॥

असु मानसोपतापे । अस्मयति । अन्ये तु अस्मूङ् दोषा-
 विष्कृतौ रोपे । अस्मयते, इत्याहुः । अस्मयियिपति । आस्-
 यीत् । णिगि, अस्मययति । डे, आस्मयियत् । ५ । वल्गु तु
 माधुर्यपूजयोः । वल्गूयति । अद्यतन्यां, अवल्गूयीत् । वल्गू-
 यांचकार । ६ । ‘ वेङ्, लङ्, वेट्, लाट् धौर्त्येऽस्वप्ने पूर्वभा-
 वेऽपि ’ । आद्ययोर्द्वयोर्ङकार आत्मनेपदार्थः । वेयते । लायते ।
 कण्ठादेस्तृतीयावयवस्य द्वित्वे, वेयिपिपते लायिपिपते । अवे-
 यिष्ट । अलायिष्ट । वेयांचक्रे । लायांचक्रे । ८ । वेट्, वेट्यति ।
 लाट्, लाटयति ॥ १० ॥ ३ ॥

अल्पार्थकुत्सयोर्लिट् लोट् दीप्तौ इरज इरस् ईर्ण्यर्थौ ।

भिण्णज उपसेवायां भिपज् चिकित्सार्थ उरस् ऐश्वर्ये ॥ ४ ॥

अल्पार्थकुत्सयोर्लिट् । लिट्यति । यक्प्रत्ययस्य क्चिच्चात्र
 गुणः । ११ । लोट् दीप्तौ । लोट्यति । लोटिचपिपति । लोटि-
 पिपति । लोटिचता । लोटिता । “ क्यो वा ” ॥ ४ । ३ । ८१ ॥

इति यकलेपमपि विकल्पेनोक्तिं कृत्वा १२ । इति,
इति, इत्येवम् । इत्यपि । १४ । विष्णवे उपो-
षाधम् । विष्णवे उपोषाधम्; उपोषाधे इत्यर्थः । १५ । विष्णु-
विकल्पेनम् । विष्णवे । अथ कृत्वा विष्णवे १६ ।
उपमं ऐश्वर्यं । इत्यपि । इति विष्णवे । १७ ॥ ४ ॥

नन्वप्युक्तं किं च संयमः प्रयत्नः ।

इत्येवम् । इति इत्यपि । १८ ॥ ५ ॥

नन्वप्युक्तं किं च संयमः प्रयत्नः ।

इति यकलेपमपि विकल्पेनोक्तिं कृत्वा १२ । इति,
इति, इत्येवम् । इत्यपि । १४ । विष्णवे उपो-
षाधम् । विष्णवे उपोषाधम्; उपोषाधे इत्यर्थः । १५ । विष्णु-
विकल्पेनम् । विष्णवे । अथ कृत्वा विष्णवे १६ ।
उपमं ऐश्वर्यं । इत्यपि । इति विष्णवे । १७ ॥ ४ ॥

इति यकलेपमपि विकल्पेनोक्तिं कृत्वा १२ । इति,
इति, इत्येवम् । इत्यपि । १४ । विष्णवे उपो-
षाधम् । विष्णवे उपोषाधम्; उपोषाधे इत्यर्थः । १५ । विष्णु-
विकल्पेनम् । विष्णवे । अथ कृत्वा विष्णवे १६ ।
उपमं ऐश्वर्यं । इत्यपि । इति विष्णवे । १७ ॥ ४ ॥

उपमं ऐश्वर्यं । इत्यपि । इति विष्णवे उपो-
षाधम् । विष्णवे उपोषाधम्; उपोषाधे इत्यर्थः । १५ । विष्णु-
विकल्पेनम् । विष्णवे । अथ कृत्वा विष्णवे १६ ।

॥ ३ ॥

उपस प्रभातवाच्ये; प्रभातार्थे इत्यर्थः । उपस्यति रात्रिः;
 प्रभातीभवतीत्यर्थः । रेपा चित्रे । रेपायति; चित्रं करोतीत्यर्थः
 । २५ । पयसिति प्रसवे । पयस् इति धातुः प्रसवे, उत्पत्तौ ।
 पयस्यति गौः । पयः प्रसूते इत्यर्थः । वेला समयार्थे । वेला-
 यति चैत्रः; कालविलम्बं करोतीत्यर्थः । २७ । चरण गतौ ।
 चरण्यति; गच्छतीत्यर्थः । २८ । अगद तन्त्रार्थः । तन्त्रमौषधं
 तस्यार्थे । अगद्यति; औषधं करोतीत्यर्थः । २९ ॥ ६ ॥

तिरस तरण प्रसिद्धौ डुवस तु परितापपरिचरणयोः स्यात् ।
 कुसुभ क्षेपेऽथैला केला खेला विलासार्थाः ॥ ७ ॥

तिरस तरण प्रसिद्धौ । तिरस तरण एतौ द्वौ प्रसिद्धयर्थे ।
 तिरस्यति । तरण्यति; प्रसिद्धो भवतीत्यर्थः । ३१ । डुवस् तु
 परितापपरिचरणयोः । डुवस्यति । ३२ । कुसुभ क्षेपे । कुसु-
 भ्यति; क्षिपतीत्यर्थः । स्वदेहाश्रयां परकर्तृकां निरोधक्रिया
 मनुभवतीत्यर्थे इत्यन्ये । ३३ । एला केला खेला विला-
 सार्थाः । एलायति, केलायति, खेलायति च; विलसतीत्यर्थः ।
 एलायियिपति । डे, ऐलायियत् । एलायांचकार । केलायि-
 यिपति । अकेलायियत् । केलायांचकार । केलायित्वा ।
 प्रकेलाय्य इत्यादि । ३६ ॥ ७ ॥

मेधा आशुग्रहणे मगध तु परिवेष्टने समर युद्धे ।
 सुख दुःख तत्क्रियायां विख्यातौ भुरण पुरण गतौ ॥ ८ ॥
 मेधा आशुग्रहणे । मेधायति । ३७ । मगध तु परि-

२१-२३ जान्ताः गङ्गा सौन्दर्यं न, पङ्का रोमे, कङ्का शब्दे ।
 २४-२६ टान्ताः रण्टे प्राणहरणे, मट्ट शब्दे, मट्टे हासे । २७
 टान्तः कुठे छेदने २८-३१ टान्ताः—कुड शब्दे, उड-
 सङ्गाते, वड आग्रहणे, णडणं अंशे ।

१. चान् शब्दे, ऋच्छि चट्टि० (३९७) इत्युणादिसूत्रो-
 पात्ताः, अनेनारे मियां मङ्गरीति ।

२. अनेनैव सूत्रेणोपात्ताः ।

३. अग्यङ्गि० (४०५) इत्युणादिसूत्रोपात्तादारे प्रत्यये
 कञ्जारः—कोष्टजातिः ।

४. कौरुण्डिरण्डिभ्यः (२८) इत्युणादिसूत्रोपात्ताद-
 नेनाके प्रत्यये कुरण्टकः—वृक्षजातिः ।

५. हासः—ह्रस्वत्वम्, कृष्कटिपटिमटि० (५८९) इत्यु-
 णादिसूत्रोपात्तादनेनाहे प्रत्यये मटहः—ह्रस्वभुजाद्यवयवः ।

६. तुपिकुठिभ्यां कित् (४०८) इत्युणादिसूत्रोपात्ताद-
 नेन कित्यारे कुठारः ।

७. उडेरुपक् (३११) इत्युणादिसूत्रोपात्तादनेन कित्युपे
 उडुपः ।

८. कृशृगू० (३२९) इत्युणादिसूत्रादनेनाभे प्रत्यये गौरादि-
 त्वात् डयां—वडमी—वैशमाप्रभूमिका ।

९. नडोर्णित् (७१२) इत्युणादिसूत्रादनेनणिदी प्रत्यये
 नाडीः—मुहूर्त्तार्द्धम् ।

